

N:o 130.

Af herr **A. V. Ljungman**, om visst vilkor för bifall till Kongl. Maj:ts i statsverkspropositionen framlagda förslag till höjning af anslaget till landtbruksstyrelsen.

Uti skrifvelse (n:o 67, punkt. 6) den 15 maj 1889 har Riksdagen beviljat medel för inrättandet af en *landtbruksstyrelse*, åt hvilken bland annat äfven öfverlemnades den centrala administrationen af rikets östersjö- och sötvattensfisken; och skedde detta under framhållande deraf, att »det olämpliga deri, att landtbruksakademiens förvaltningskomité med dess för rent vetenskapliga uppgifter afpassade organisation utöfvade den centrala administrationen i frågor, som röra jordbruket och landtmannanäringarna, låge, enligt Riksdagens förmenande, i så öppen dag, att någon tvekan ej kunde förefinnas om önskvärdheten af en förändring härutinnan».

Ehuru näppeligen kan bestridas, att denna Riksdagens 1889 uttalade uppfattning är riktig, så utgjorde icke dess mindre den samma år genomförda omorganisationen af den centrala administrationen för rikets östersjö- och sötvattensfisken en den mest betänkliga försämring af hvad man förut hade, i det att man inflyttade fiskeriinspektören (eller som han förr benämndes fiskeriintendenten) uti den centrala styrelsen i fråga och derigenom borttog den instans, som förut fans *mellan* nämnde fiskeritjensteman och Kongl. Maj:t, samt derutöfver gaf honom en ställning, som måste oförmånligt inverka på arten af hans verksamhet och medförde en för fiskerinäringen vådlig centralisation i en enda persons händer af samma näringsadministration.

En utväg att i väsentlig mån afhjelpa dessa stora brister uti den ifrågavarande fiskeriadministrationen erbjuder emellertid Kongl. Maj:ts

förslag i statsverkspropositionen om en ny ledamot och föredragande i landtbruksstyrelsen i stället för den å samma styrelses stat upptagne sekreteraren, om nemligen den nye ledamoten, hos hvilken juridiska och nationalekonomiska insigter torde komma att utgöra en förutsättning, finge öfvertaga föredragningen inom styrelsen af fiskeriärendena och fiskeriinspektören gifves en styrelsen underordnad ställning, mer liknande landtbruksingenjörernas, hvaremot Riksdagens beslut 1889 beträffande landtbruksstyrelsen icke erbjuder något hinder.

På grund af det anförda och med hänvisning till den i motionen n:o 7 redan meddelade motiveringen får jag alltså hemställa,

det Riksdagen måtte bifalla Kongl. Maj:ts proposition om höjandet af anslaget till landtbruksstyrelsen från dess nuvarande belopp 27,800 kronor till 28,800 kronor, eller med 1,000 kronor, endast under vilkor, att den nye ledamoten i nämnda styrelse skall vara föredragande jemväl i fiskeriärenden och att fiskeriinspektören gifves en samma styrelse underordnad ställning.

Stockholm den 28 januari 1894.

Axel Vilh. Ljungman.

N:o 131.

Af herr **A. V. Ljungman**, om ändring i Riksdagens år 1888 fattade beslut om uppförande af riksdags- och riksbankshus å Helgeandsholmen.

Sedan Riksdagen år 1888 beslutat »att för inrymmande af Riksdagen, riksgäldskontoret och justitieombudsmansexpeditionen samt af riksbanken må uppföras tvenne skilda byggnader å vestra delen af